

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 44/2010-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. mája 2010 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika vo veci sťažnosti spoločnosti T., s. r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. R. S., D., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C/145/2006 a Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C/282/2008 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo spoločnosti T., s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn.

13 C/145/2006 a Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C/282/2008 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Pezinok prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C/282/2008 konať bez zbytočných priet'ahov.

3. Spoločnosti T., s. r. o., priznáva finančné zadost'učinenie v sume 750 € (slovom sedemstopäťdesiat eur), ktoré je Okresný súd Pezinok povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Pezinok je povinný uhradiť spoločnosti T., s. r. o., trovy právneho zastúpenia v sume 292,38 € (slovom dvestodevät'desiatdva eur a tridsaťosem centov) na účet jej právneho zástupcu advokáta JUDr. R. S., D., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 2. februára 2010 prijal na ďalšie konanie s'ťažnosť spoločnosti T., s. r. o., B. (ďalej len „s'ťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. R. S., D., v ktorej namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C/145/2006 a postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C/282/2008.

S'ťažovateľka v s'ťažnosti namietala neprimeranú dĺžku konania o zaplatenie sumy 68 677 Sk v konaní, ktoré začalo na jej návrh z 23. novembra 2005 a bolo spočiatku vedené Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 13 C/145/2006. Podľa s'ťažovateľky vo veci síce

bolo nariadené pojednávanie, ale počas dvoch rokov sa nekonalo ani jedno, a to buď z dôvodu práceneschopnosti sudkyne, alebo reorganizácie súdu. V dôsledku reorganizácie súdov prešla vec s účinnosťou od 1. januára 2008 na novoziadený okresný súd, na ktorom sa vedie pod sp. zn. 4 C/282/2008. Sťažovateľka uvádza, že do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu bolo vo veci nariadené a konalo sa iba jedno pojednávanie, a to 23. júna 2009, teda po roku a pol po pridelení veci.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal tento nález:

«Ústavný súd začína konanie o porušení práva sťažovateľa - navrhovateľa T., s. r. o.,... na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prieťahov upravenej v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR: „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.“ a čl. 6. ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ktoré bolo porušené postupom Okresného súdu v Bratislava II. sp. zn. 13C/145/2006 a postupom Okresného súdu v Pezinku sp. zn. 4C/282/2008.

2. Príslušnému súdu - Okresnému súdu v Pezinku v konaní navrhovateľa a odporcov uvedenom v tejto sťažnosti prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3. Sťažovateľovi spoločnosti T., s. r. o.,... sa priznáva finančné zadost'učinenie vo výške 30 000,-€, ktoré je povinný vyplatiť Okresný súd Bratislava II. vo výške 15 000,- € a Okresný súd v Pezinku vo výške 15 000,- €. To všetko do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia, ktoré je povinný vyplatiť Okresný súd v Pezinku a to na účet JUDr. R. S. č..., vedený vo V., a. s. pobočka D.»

Priznanie primeraného finančného zadost'učinenia odôvodnila sťažovateľka skutočnosťou, že „na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľ z dôvodu, pretrvávajúcich prieťahov v súdnom konaní pociťuje nepravosť a nespravodlivosť zo strany súdov“.

Na základe výzvy ústavného súdu sa k sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 2018/2010 z 1. marca 2010 vyjadrila predsedníčka Okresného súdu Bratislava II, v ktorom oznámila, že k veci nemôže zaujať objektívne stanovisko, pretože celý spisový materiál bol v dôsledku reorganizácie súdov odstúpený okresnému súdu ako súdu vecne a miestne príslušnému na konanie.

Predseda okresného súdu sa k sťažnosti vyjadril listom sp. zn. Spr. 3098/2010 z 12. marca 2010, v ktorom podrobne opísal jednotlivé úkony vykonané v danej veci a zároveň uviedol:

„Máme za to, že Okresný súd Pezinok svojim postupom neporušil ústavné právo sťažovateľa. Konštatujem, že v období pred 01. 01. 2008 Okresný súd Pezinok nemohol vo veci konať, preto ani jeho postupom nemohlo dôjsť k porušeniu ústavného práva sťažovateľa a Okresný súd Pezinok preto podľa nášho názoru nemôže ani niesť plnú zodpovednosť za zbytočné prietahy v konaní, ktoré prípadne vo veci nastali pred 01. 01. 2008. Máme za to, že Okresný súd Pezinok môže niesť zodpovednosť za prípadne vzniknuté prietahy len vo veciach, ktoré na neho v zmysle ust. § 18b zák. č. 371/2004 Z. z. prešli, avšak len za také prípadné prietahy, ktoré vznikli postupom Okresného súdu Pezinok po 01. 01. 2008.

Žiadam, aby pri rozhodovaní o prípadnom porušení ústavného práva sťažovateľa na prietahy v konaní ústavný súd zbral do úvahy tú skutočnosť, že k 01. 01. 2008, teda k prechodu výkonu súdnictva na Okresný súd Pezinok podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení pracovali na Okresnom súde v Pezinku len štyria sudcovia, navyše dve sudkyne boli dlhodobo práceneschopné. Personálne obsadenie Okresného súdu Pezinok bolo doriešené až v septembri 2008. Neexistovala teda objektívna možnosť zaoberať sa všetkými prípadmi, ktoré na Okresný súd v Pezinku napadli z Okresného súdu Bratislava II, resp. Okresného súdu Bratislava III v primeraných a obvyklých lehotách. Je nepochybné, že účastník konania nemôže byť ukrátený na svojich právach z dôvodu personálnych problémov na Okresnom súde v Pezinku, na druhej strane je však nepochybné, že Okresný súd v Pezinku nemôže niesť za situáciu, ktorá vznikla nedostatočným obsadením súdu plnú zodpovednosť, pretože túto situáciu nespôsobil a ani nemohol ovplyvniť.“

K stanoviskám oboch súdov sa sťažovateľka vyjadrila listom doručeným ústavnému súdu 6. apríla 2010, v ktorom uviedla:

„- z vyjadrenia Okresného súdu v Pezinku je zrejmé, že došlo k prieťahom v konaní, ktoré boli zapríčinené nečinnosťou súdu,

- skutočnosť, že prejednáváná vec bola v priebehu konania pridelená viacerým sudcom, a bola postupovaná z dôvodu miestnej príslušnosti z jedného súdu na druhý nemá žiadny vplyv na to, aby bola prejednáváná vec prejednaná bez zbytočných prieťahov.“

Sťažovateľka zároveň oznámila, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

Keďže oba sudy vo svojich vyjadreniach nereagovali na výzvu ústavného súdu, aby oznámili, či podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) súhlasia s upustením od ústneho pojednávania, ústavný súd bol toho názoru, že takýto súhlas udelili.

Ústavný súd na základe toho podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Z obsahu predloženého súdneho spisu ústavný súd zistil tieto skutočnosti relevantné na posúdenie veci:

Dňa 25. novembra 2005 bola Okresnému súdu Bratislava II doručená „žaloba o zaplatenie 68 677 Sk s príslušenstvom“ navrhovateľa (sťažovateľky) s prílohami. Veci bola pridelená sp. zn. 13 C/145/2006.

Dňa 8. decembra 2005 bola vec prevedená do oddelenia „Platobné rozkazy“, kde jej bola pridelená sp. zn. 32 Ro/4641/2005.

Dňa 15. decembra 2005 bol navrhovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za podanie návrhu a právny zástupca navrhovateľa bol vyzvaný na odstránenie nedostatkov návrhu.

Dňa 10. februára 2006 právny zástupca navrhovateľa doručil Okresnému súdu Bratislava II opravený návrh.

Dňa 15. marca 2006 navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za podanie návrhu.

Dňa 28. marca 2006 Okresný súd Bratislava II vydal platobný rozkaz sp. zn. 32 Ro/4641/2005, ktorý následne zaslal účastníkom konania.

Dňa 29. júna 2006 právna zástupkyňa odporcov podala proti platobnému rozkazu odpor, doložila prílohy a zaplatila súdny poplatok.

Dňa 13. júla 2006 bola vec prevedená do oddelenia „Občianskoprávne veci“, kde jej bola pridelená sp. zn. 13 C 145/2006.

Dňa 19. júla 2006 Okresný súd Bratislava II určil termín pojednávania na 5. december 2006 (predvolanie bolo expedované až v septembri 2006).

Dňa 1. decembra 2006 právna zástupkyňa odporcov ospravedlnila ich neúčast' na pojednávaní a požiadala o jeho odročenie.

Dňa 5. decembra 2006 sa konalo pojednávanie za prítomnosti právneho zástupcu navrhovateľov, ktoré bolo odročené na 22. február 2007.

Okresný súd Bratislava II listom z 29. januára 2007 zrušil pojednávanie určené na 22. február 2007 z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne.

Dňa 25. septembra 2007 Okresný súd Bratislava II určil termín pojednávania na 15. november 2007.

Dňa 15. novembra 2007 právny zástupca navrhovateľov ospravedlnil ich neúčast' na pojednávaní a požiadal o jeho odročenie.

Dňa 15. novembra 2007 sa konalo pojednávanie za prítomnosti právnej zástupkyne odporcov, ktoré bolo odročené na 28. január 2008.

Dňa 26. novembra 2007 Okresný súd Bratislava II účastníkom konania oznámil, že pojednávanie určené na 28. január 2008 sa ruší z dôvodu reorganizácie súdov.

V rámci prechodu výkonu súdnictva s účinnosťou od 1. januára 2008 vec prešla na okresný súd, kde jej bola 26. septembra 2008 pridelená sp. zn. 4 C/282/2008.

Dňa 15. apríla 2009 okresný súd určil termín pojednávania na 23. jún 2009.

Dňa 15. júna 2009 právny zástupca navrhovateľov podal sťažnosť na prietahy predsedníčke tohto súdu.

Dňa 23. júna 2009 sa konalo pojednávanie za účasti oboch právnych zástupcov, konateľ a navrhovateľ a odporcu v 1. rade. Právny zástupca navrhovateľov predložil vyjadrenie a znalecký posudok, ktoré boli založené do spisu. Pojednávanie bolo odročené na 24. november 2009.

Dňa 13. júla 2009 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcov, ktoré bolo listom z 2. septembra 2009 zaslané na vedomie právneho zástupcovi navrhovateľov.

Dňa 24. novembra 2009 sa konalo pojednávanie za účasti oboch právnych zástupcov a odporcov, na ktorom bolo rozhodnuté o pribratí znalca do konania.

Uznesením okresného súdu z 22. februára 2010 bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctva.

Dňa 19. marca 2010 bol spis okresného súdu doručený ústavnému súdu.

III.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na splnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (I. ÚS 10/98).

Povinnosťou súdov vyplývajúcou zo základného práva účastníkov súdneho konania na prerokovanie ich veci bez zbytočných prietáhov, v kontexte medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky garantovať účastníkom súdneho konania právo prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru, je zabezpečiť odstránenie stavu právnej neistoty osoby domáhajúcej sa rozhodnutia štátneho orgánu v primeranej dobe (III. ÚS 111/04, III. ÚS 11/05).

Otázku existencie zbytočných prietáhov v konaní, a tým aj porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, správania účastníkov konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (II. ÚS 74/97). Tieto tri kritériá zohľadňuje pri namietaní porušenia práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru aj Európsky súd pre ľudské práva (III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

1. Predmetom posudzovaného konania pred oboma súdmi je rozhodovanie o zaplatenie sumy 68 677 Sk s príslušenstvom, ktorý nárok sťažovateľ si uplatnil na Okresnom súde Bratislava II z titulu uzatvorenej zmluvy o dielo. Po právnej stránke vec nie je náročná. Ide o konanie, ktoré spravidla nebýva ani skutkovo zložitú, avšak v tomto prípade je vec náročnejšia na dokazovanie z dôvodu neexistencie písomnej zmluvy a nevyhnutnosti ustálenia predmetu ústnej zmluvy, rozsahu plnenia sťažovateľkou a odstúpenia od zmluvy odporcami.

2. Ďalším kritériom, ktoré ústavný súd posudzoval, bolo správanie účastníkov konania. Ústavný súd zistil, že Okresný súd Bratislava II dvakrát odročil pojednávanie z dôvodu ospravedlnenej neúčasti účastníkov konania a okresný súd na pojednávaní konanom 23. júna 2009 pri stanovení ďalšieho termínu pojednávania vzal do úvahy plánované čerpanie dovolenky právneho zástupcu sťažovateľky. Sťažovateľka svojím správaním neprispela k doterajšej dĺžke konania.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup oboch súdov v konaní.

Ústavný súd pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesústredená a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (napr. I. ÚS 376/06, III. ÚS 90/07, III. ÚS 109/07).

Ústavný súd hodnotí postup Okresného súdu Bratislava II ako nesústredený a neefektívny, pretože od návrhu na začatie konania až do obdobia, keď odstúpil spis okresnému súdu, hoci vydal platobný rozkaz a nariadil niekoľko pojednávaní, nevykonal žiadny dôkazný prostriedok a vec nepripravil tak, aby ju bolo možné rozhodnúť na jedinom pojednávaní v zmysle ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, čoho dôkazom je tá skutočnosť, že okresný súd po doručení veci musel nariadiť znalecké dokazovanie (až 22. februára 2010) a vykonať jednotlivé dôkazy.

Obdobím nečinnosti je poznačené konanie okresného súdu, ktorý od napadnutia veci v rámci prechodu výkonu súdnictva s účinnosťou od 1. januára 2008 určil prvý termín pojednávania až na 23. jún 2009, t. j. po viac ako jednom roku. Kratšie obdobie nečinnosti v rozsahu troch mesiacov predstavuje aj obdobie od 24. novembra 2009, keď bolo

rozhodnuté o pribratí znalca do konania, avšak uznesenie bolo vypracované až 22. februára 2010.

Vychádzajúc z uvedených skutočností (keďže konanie vo veci samej nebolo právoplatne skončené ani po viac ako štyroch rokoch od podania žaloby) ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom Okresného súdu Bratislava II a okresného súdu došlo k zbytočným priet'ahom v posudzovanom konaní, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

Ústavný súd na záver dodáva, že pri posudzovaní postupu konajúcich súdov vychádzal z toho, že k 1. januáru 2008 prešiel na základe zákona č. 511/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, výkon súdnictva vo veci sťažovateľky z Okresného súdu Bratislava II na okresný súd. Z uvedeného dôvodu v zmysle ustanovení § 18a ods. 1 v spojení s § 18b ods. 1 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov nesie okresný súd zodpovednosť za porušenie označených práv sťažovateľky aj za obdobie, v ktorom vo veci konal Okresný súd Bratislava II.

Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľky zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto prikázal okresnému súdu, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 4 C/282/2008 konal bez zbytočných priet'ahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľka domáhajúca sa rozhodnutia súdu vo veci samej (bod 2 výroku nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Sťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 30 000 €, čo odôvodnila pretrvávajúcim stavom právnej neistoty.

Ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky, prikázal okresnému súdu, ktorý jej základné právo porušil, vo veci konať, a na dovŕšenie nápravy porušenia základného práva priznal sťažovateľke po zohľadnení všetkých okolností prípadu aj primerané finančné zadosťučinenie v sume 750 € (bod 3 výroku nálezu).

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Právny zástupca sťažovateľky si uplatnil nárok na náhradu trov v sume 233,78 € za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a napísanie sťažnosti) v sume 108,62 € za jeden úkon právnej služby a režijný paušál 2 x 8,27 €. Ústavný súd vyčíslil trovy konania za úkony právnej služby, ktoré boli vykonané v roku 2009 sumou 245,70 € (vypočítanou zo základu priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2008 v sume 695,41 €), a to za dva úkony právnej pomoci podľa § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), t. j. 2 x po 115,90 € a 2 x po 6,95 € za režijný paušál. Keďže právny zástupca sťažovateľky je platiteľom dane z pridanej hodnoty, podľa § 18 ods. 4 vyhlášky ústavný súd rozhodol o zvýšení uvedenej odmeny o daň z pridanej hodnoty

19 %, v sume 46,68 €, t. j. priznal úhradu trov konania v celkovej sume 292,38 € (bod 4 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. mája 2010